

Arrest

nr. 76 905 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Moldaafs staatsburger van gemengde Russische-Moldaafse origine, verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Sinds 2006 werkte u als privéchauffeur voor Valery Grigoryan, een parlamentslid van de Kommunistische Partij (KP). Eind 2006 werd u benaderd door mensen van de Chirsten Demokratische Partij (CDP). Ze vroegen u om een map met documenten uit het bureau van Grigoryan hen te bezorgen. Ze bedreigden uw gezin indien u niet zou samenwerken met hen. U deed wat ze vroegen en bij het overhandigen van de map kreeg u 500\$. Hierna wilden ze af luisterapparatuur in de wagen van Grigoryan plaatsen. Toen u weigerde werd u meegenomen naar een bos en in elkaar geslagen. Een boswachter vond u en u diende voor drie weken te worden gehospitaliseerd. U wou klacht indienen. Een politiemann kwam in het hospitaal langs en zei dat u beter zou vergeten wat er gebeurd was indien u gezond zou blijven. U stelt dat mensen van

de CDP hiervoor verantwoordelijk zijn. Uw ouders werden door CDP-leden bedreigd en vroegen waar u was. Nadat u het hospitaal had verlaten dook u onder op verschillende plaatsen in Moldavië. De mensen van de CDP verweten u dat u door hen was betaald om nog meer opdrachten uit te voeren. Uw vader regelde een Pools visum voor u. In september 2007 reisde u naar Polen. Uit schrik voor mensen van de CDP wou u uw identiteit geheim houden in de Europese Unie. U vernietigde uw Moldavisch internationaal paspoort en schafte zich een valse Tsjechische identiteitskaart aan onder de naam Petr Pudil. Hierna kwam u op 19/09/2007 naar België.

In 2009 namen personen van de CDP met gebruik van valse documenten de grond van uw vader in bezit. Nadat uw vader in januari 2010 inlichtingen gaan inwinnen was bij een advocaat werd hij in elkaar geslagen door mensen van de CDP. In april 2010 kwam uw vader ten gevolge van zijn opgelopen verwondingen te overlijden.

In september 2008 werd u in België aangehouden en veroordeeld voor criminele feiten die u hier heeft gepleegd. Op 15/03/2010 werd er een ministrieel besluit van terugwijzing tegen u aangenomen waardoor u de toegang tot het grondgebied van België voor een periode van 10 jaar werd verboden. U zat uw straf in de gevangenis uit. Op 07/01/2012 werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Brugge teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. Op 17/01/2012 diende u er een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een kopie van uw valse Tsjechische identiteitskaart.

Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd er u gevraagd naar documenten die uw asielrelaas ondersteunen. U nam hierna contact op met uw moeder en leden van de veiligheid bij de KP in Moldavië. U vroeg documenten te bekomen bij de KP betreffende uw problemen en bewijzen over de doodsoorzaak van uw vader bij zijn dokters aan te vragen. Kort nadat u met uw moeder had gesproken werd u opgebeld op het gsm nummer van uw moeder. Iemand zei u dat u moest blijven waar u was en dat u niks van u mocht laten horen. U stelt dat deze bedreiging uitging van mensen van de KP. De dokters wilden uw moeder geen attesten geven betreffende uw vader omdat ze vreesden dat zij tegen hen een klacht zou indienen.

Verder haalt u aan dat Russisch sprekenden in Moldavië gediscrimineerd en gehaat worden, en dat u daardoor in 2006 valselyk beschuldigd en veroordeeld werd van een vechtpartij en tijdens uw aanhouding werd geslagen door de politie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u sinds **19 september 2007** aanwezig bent op het Belgisch grondgebied. Pas op **17 januari 2012** diende u een asielaanvraag in voor de Belgische autoriteiten. U diende uw aanvraag aldus ruim na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn in. U stelt dat u eerst wou uitkijken en dat u niet zeker was of u zou kunnen blijven omdat u bang was hier gevonden te worden door mensen van de CDP. Deze door u opgegeven reden voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u er echter de voorkeur aan gaf om in België gedurende een jaar te verblijven onder een valse identiteit, ondersteund met een vals identiteitsdocument, doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en relateert als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst van de door u geschetste vervolging. De verdere vaststelling dat toen u in september 2008 door de bevoegde Belgische instanties werd aangehouden en veroordeeld tot een gevangenisstraf en dat toen er in maart 2010 een ministrieel besluit van terugwijzing tegen u werd aangenomen, u geen melding maakte dat u uw land van herkomst was ontvlucht en nood had aan internationale bescherming, is een verdere indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig verder de ernst van de door u geschetste vervolging. Ten slotte kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge en nadat er u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming.

Wat uw beweerde problemen betreft die u in Moldavië zou hebben ondervonden met mensen van de CDP kan nog het volgende worden opgemerkt. U verklaart (CGVS p. 6) dat nadat u eind 2006 door leden van de CDP in elkaar was geslagen, u een klacht probeerde in te dienen bij een politiemann die langs kwam toen u in het hospitaal lag. Hij zei dat u beter zou vergeten wat er gebeurd was indien u gezond wou blijven. U stelt dat mensen van de CDP hiervoor verantwoordelijk zijn. Hierna heeft u geen verdere pogingen ondernomen om de aanval op u aan te klagen, leefde u ondergedoken, en verliet u in september 2007 uw land van herkomst. Er moet echter worden opgemerkt dat één enkele politiemann geen vertegenwoordiging is van het hele machtsapparaat van Moldavië en derhalve volstaat

uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Uit het feit dat u met uw klacht geen gehoor vond bij één specifieke politieman kan immers niet zonder meer besloten worden tot een gebrek aan bescherming vanwege de Moldaafse autoriteiten. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. U heeft immers slechts éénmaal geprobeerd een klacht neer te leggen en u heeft nergens anders klacht proberen in te dienen of bescherming gezocht en u heeft evenmin een advocaat geraadpleegd om u in rechte bij te staan. Een dergelijke handelwijze toont absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Wat betreft de problemen die uw vader kende verklaart u (CGVS p. 6) dat nadat uw vader inlichtingen gaan inwinnen was bij een advocaat omdat eind 2009 personen van de CDP met gebruik van valse documenten zijn grond in bezit hadden genomen, hij in elkaar geslagen werd door mensen van de CDP waarna hij enkele maanden later overleed. Hierna heeft uw moeder geen verdere stappen ondernomen om deze incidenten aan te klagen omdat ze medische problemen kende. Uw oudste zus kon niets ondernemen omdat zij ver weg woont in Chisinau, hetgeen een weinig aannemelijke bewering is. Gelet op de ernst van de feiten, met name de dood van uw vader, is het onaannemelijk dat u noch uw familie verdere stappen hebben ondernomen om dit aan te klagen. U stelt (CGVS p. 7 & 9) dat u niets kon doen omdat u in België verbleef. U heeft echter in België zelfs niet geprobeerd informatie in te winnen wat u eventueel zou kunnen ondernemen. Zo heeft u bijvoorbeeld geen contact genomen met de advocaat die uw vader had geraadpleegd. Uw motivering dat u hem niet kent is uiteraard onafdoende. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich hierover inlicht. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in de nasleep van de door u ingeroepen feiten en op een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de aangehaalde vrees wat bijgevolg ernstig afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Moldavië dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij overtuigingsstukken aanbrengt dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Van al uw beweringen omtrent ernstige feiten als de aanval op u en uw vader, jullie hospitalisatie, en de dood van uw vader, kan u geen enkel bewijsstuk voorleggen. Uw motivering (CGVS p. 2-3) dat toen u na uw asielaanvraag vanuit België informeerde bij familie en kennissen naar documenten die uw problemen staven, u telefonisch bedreigd werd, is een louter blote bewering. Het verklaart evenmin waarom u zich niet eerder in het bezit heeft proberen te stellen van bewijselementen van de problemen die u en uw familie in Moldavië zouden gekend hebben. Het biedt evenmin een verklaring voor het feit dat u reeds meer dan vier jaar in België verblijft maar nog steeds geen begin van bewijs heeft neergelegd omtrent uw identiteit, gemengde origine of nationaliteit. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas verder aan.

Ten slotte haalt u aan (CGVS p. 8-9) dat Russisch sprekenden in Moldavië gediscrimineerd en gehaat worden. Het ernstigste probleem dat u als Russisch sprekende in Moldavië heeft ondervonden is dat u in 2006 valselyk beschuldigd en veroordeeld werd van een vechtpartij en tijdens uw aanhouding geslagen werd door de politie. Van dit ernstige voorval kan u echter wederom geen begin van bewijs aanbrengen zodat uw beweringen hieromtrent niet zo maar voor waar kunnen worden gehouden. Wat betreft uw bewering dat de Russisch sprekenden in Moldavië op regelmatige basis gediscrimineerd worden, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat geen informatie werd gevonden over de door u beschreven problemen die Russisch sprekenden in Moldavië zouden kennen. De vaststelling dat u zelf geen enkel objectief element aanbrengt ter staving van uw asielrelaas, gekoppeld aan het feit dat de researchdienst van het Commissariaat-generaal na uitgebreid opzoekingswerk geen enkele indicatie kon vinden van de door u beschreven problematische situatie voor Russisch sprekenden in Moldavië, geeft het Commissariaat-generaal een gegronde reden om te twifelen aan de aannemelijkheid van uw bewering dat een vervolgingsvrees zou koesteren omwille van uw toebehoren aan de Russische sprekende minderheid in Moldavië.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De kopie van uw valse Tsjechische identiteitskaart levert geen informatie over uw identiteit of vervolgingsproblemen.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De bestreden beslissing stelt: *"Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u sinds 19 september 2007 aanwezig bent op het Belgisch grondgebied. Pas op 17 januari 2012 diende u een asielaanvraag in voor de Belgische autoriteiten. U diende uw aanvraag aldus ruim na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn in. U stelt dat u eerst wou uitkijken en dat u niet zeker was of u zou kunnen blijven omdat u bang was hier gevonden te worden door mensen van de CDP. Deze door u opgegeven reden voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u er echter de voorkeur aan gaf om in België gedurende een jaar te verblijven onder een valse identiteit, ondersteund met een vals identiteitsdocument, doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en relateert als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst van de door u geschetste vervolging. De verdere vaststelling dat toen u in september 2008 door de bevoegde Belgische instanties werd aangehouden en veroordeeld tot een gevangenisstraf en dat toen er in maart 2010 een ministerieel besluit van terugwijzing tegen u werd aangenomen, u geen melding maakte dat u uw land van herkomst was ontvlucht en nood had aan internationale bescherming, is een verdere indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig verder de ernst van de door u geschetste vervolging. Ten slotte kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge en nadat er u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming."*

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet: *“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;”

De Raad stelt vast dat verzoeker dit motief – dat *in casu* op zich voldoende is om de bestreden beslissing bij gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te schragen – betwist noch weerlegt.

De Raad schaaft zich achter dit motief. Verzoeker maakt de door hem aangehaalde feiten niet aannemelijk en heeft in dit verband een *“manifest gebrek aan bewijzen”* zoals gesteld in de bestreden beslissing. Het motief betreffende het gebrek aan vraag naar bescherming van zijn nationale overheden is een overtuigend motief. De bij het verzoekschrift gevoegde documentatie over de politie in Moldavië is derhalve irrelevant.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De bestreden beslissing stelt: *“Wat betreft de problemen die uw vader kende verklaart u (CGVS p. 6) dat nadat uw vader inlichtingen gaan inwinnen was bij een advocaat omdat eind 2009 personen van de CDP met gebruik van valse documenten zijn grond in bezit hadden genomen, hij in elkaar geslagen werd door mensen van de CDP waarna hij enkele maanden later overleed. Hierna heeft uw moeder geen verdere stappen ondernomen om deze incidenten aan te klagen omdat ze medische problemen kende. Uw oudste zus kon niets ondernemen omdat zij ver weg woont in Chisinau, hetgeen een weinig aannemelijke bewering is. Gelet op de ernst van de feiten, met name de dood van uw vader, is het onaannemelijk dat u noch uw familie verdere stappen hebben ondernomen om dit aan te klagen. U stelt (CGVS p. 7 & 9) dat u niets kon doen omdat u in België verbleef. U heeft echter in België zelfs niet geprobeerd informatie in te winnen wat u eventueel zou kunnen ondernemen. Zo heeft u bijvoorbeeld geen contact genomen met de advocaat die uw vader had geraadpleegd. Uw motivering dat u hem niet kent is uiteraard onafdoende. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich hierover inlicht. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in de nasleep van de door u ingeroepen feiten en op een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de aangehaalde vrees wat bijgevolg ernstig afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.*

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Moldavië dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij overtuigingsstukken aanbrengt dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Van al uw beweringen omtrent ernstige feiten als de aanval op u en uw vader, jullie hospitalisatie, en de dood van uw vader, kan u geen enkel bewijsstuk voorleggen. Uw motivering (CGVS p. 2-3) dat toen u na uw asielaanvraag vanuit België informeerde bij familie en kennissen naar documenten die uw problemen staven, u telefonisch bedreigd werd, is een louter blote bewering. Het verklaart evenmin waarom u zich niet eerder in het bezit heeft proberen te stellen van bewijselementen van de problemen die u en uw familie in Moldavië zouden gekend hebben. Het biedt evenmin een verklaring voor het feit dat u reeds meer dan vier jaar in België verblijft maar nog steeds geen begin van bewijs heeft neergelegd omtrent uw identiteit, gemengde origine of nationaliteit. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas verder aan.”

Verzoeker stelt dat hij zijn uiterste best gedaan heeft om nieuwe bewijsstukken voor te leggen en legt een fax voor van zijn familie *“waaruit effectief blijkt dat de verzoekende partij nog steeds gezocht wordt door de politie in Moldavië”*.

De Raad stelt vast dat dit geen weerlegging is van het gebrek aan bewijs met betrekking tot de aangehaalde feiten zoals gesteld in de bestreden beslissing. Verzoeker verklaart dat zijn moeder dit document aanvraagde bij de politie, die het op haar aanvraag afleverde. Uit de vertaling ter zitting blijkt dat verzoeker *“veroordeeld zou zijn voor enkele misdrijven.”* De Raad stelt vast dat verzoeker voorheen geen melding gemaakt heeft van gerechtelijke vervolging of veroordeling waarvan hij het voorwerp zou zijn. Dit document is geen bewijs van het asielrelaas van verzoeker.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een

document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. S. TRICOT

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

G. de MOFFARTS